

GOSPODNJI SLUGA

(Isa. xlii 1-9)

„GLEDAJTE mog slugu kojeg podupirem; mog izabranika, u kom moja duša uživa; Stavio sam svoj Duh na njega; on će doneti sud Neznabošcima. On neće vikati, niti podizati, niti učiniti da se njegov glas čuje na ulici. Zgnječenu trsku on neće slomiti, i slabo gorući fitilj neće ugasiti; on će sud doneti u istini. On neće posustati niti biti obeshrabren, dok ne uspostavi sud na zemlji; i ostrva će čekati njegov zakon. Tako govori Gospod Bog, on koji je stvorio nebesa, i razvukao ih; on koji je rasprostro zemlju, i ono što dolazi iz nje; on koji daje dah ljudima na njoj, i duh onima koji hodaju po njoj; ja Gospod pozvao sam te u pravednosti, i držaću tvoju ruku, i čuvaću te, i daću te za zavet narodu, za svetlo Neznabošcima; da otvoriš slepe oči, da izvedeš zatvorenike iz tamnice, i one koji sede u tami iz zatvorske kuće. Ja sam Gospod; to je moje ime; i moju slavu neću dati drugome, niti svoju hvalu klesanim kipovima. Gledajte, prethodne stvari su se dogodile, i nove stvari ja objavljujem; pre nego što one izbiju govorim vam o njima.“

PROUČAVALAC ne treba propustiti da zapazi često pojavljivanje reči „sluga,“ u knjizi Isaije. Bilo bi interesantno i korisno zanimanje to da se poređaju svi primeri njegove upotrebe, i da se uporede. U ničemu ne postoji više utehe za nas nego u upotrebi ovog izraza u proročanstvu od Isaije. Preko njega je naš odnos prema Bogu i Isusu Hristu učinjen vrlo jasnim.

UPUĆIVANJE u ovom poglavlju je nesumnjivo na Hrista. O ovome ne postoji mogućnost za dva mišljenja. Isus je prevashodno Božji sluga. U njemu Očeva duša uživa, jer je Isus rekao, „Sišao sam sa neba ne da vršim svoju volju, nego volju onog koji me je poslao.“ (Jovan vi 38); i, „Ja uvek činim ono što je njemu ugodno.“ Jovan viii 29. On je jedinorođeni i mnogo voljeni Božji Sin, a ipak on je nazvan Božji sluga, i ova titula mu je data kao čast. Božji sluga može biti sin, a sin ne može imati višu svrhu nego da verno služi Ocu. Zapazite dobro činjenicu da je Hrist i Sluga i Sin.

Ako slušamo, mi smo takođe sluge. Ne, Bog ne čeka da vidi da li smo poslušni, pre nego što nas prizna kao svoje sluge; čim se pokorimo njemu, mi smo njegovi. „Ne znate li da kome se predate za sluge, na poslušnost, sluge ste onoga kome se pokoravate?“ Rim. vi 16. Svi ljudi su sa pravom Božje sluge, u tome mu oni odaju svu svoju službu; ali toliko mnogo ih potpuno odbijaju Božju službu da je izraz uglavnom ograničen na one koji su lojalni.

POSEBNA uteha i ohrabrenje biće izvedeni iz proučavanja Hrista kao Božjeg sluga, i reči koje su izgovorene o njemu u ovom poglavlju, ako se podsetimo reči upućenih Izraelu, u prethodnom poglavlju. U stihovima 8-10 i 13 čitamo neke od istih stvari koje su ovde rečene o Hristu. „Ali ti si, Izraele, sluga moj, Jakove koga sam izabrao, seme mog prijatelja Avrama. Ti koga sam uzeo sa krajeva zemlje i pozvao te od njenih glavešina i rekao ti: Ti si sluga moj; ja sam te izabrao i nisam te odbacio. Ne boj se, jer sam ja sa tobom; ne budi obeshrabren, jer ja sam Bog tvoj; ja ću te ojačati; jeste, ja ću ti pomoći; jeste, ja ću te podupreti desnicom svoje pravednosti.“ „Ja Gospod tvoj Bog držaću tvoju desnicu.“ Izrael, to će biti zapamćeno, znači oni koji veruju Gospodu. Na takve su isti izrazi primenjeni kao na Hrista. Oni su izabrani u njemu, prihvaćeni u Voljenom. Ef. i 3-6. Oni su izabrani i poduprti rukom, baš kao što je sam Hrist. Dakle u čitanju ovog četrdeset drugog poglavlja Isaije neka ne zaboravimo da smo mi Božje sluge jednako sa Hristom, tako da je delo koje je dato njemu da radi takođe naše, i sve ohrabrenje koje Bog govori njemu, on govori nama takođe. Isus nas poziva da mu se pridružimo u njegovoj službi, govoreći, „Uzmite jarame moj na sebe i učite od mene, jer ja sam krotak i ponizan u srcu.“ Mt. xi 29.

„ON će doneti sud Neznabošcima,“ i uspostavice sud na zemlji. Za ovaj cilj je Božji Duh na njemu. On je Božji predstavnik, zadužen sa zadatkom obavljanja Božjeg slučaja. On je taj koji sprovodi Božji pravni slučaj do uspešnog ishoda. On čini da sud bude donet u Božju korist.

Otac se uopšte ne pojavljuje u slučaju, osim u Hristu, koji ima potpun autoritet da govori i deluje u svakoj stvari u ime Oca. Kakvo divno poverenje je Otac položio u ovog Slugu! „Jer Otac ne sudi nikoga, nego je sav sud predao Sinu: da svi časte Sina kao što časte Oca.“ Jovan v 22, 23. Otac je stavio svoju reputaciju i čak svoj karakter u ruke Isusa Hrista. „Veran i razborit sluga“ Gospodnji učinjen je vladarom nad njegovim ukućanima, i postavljen nad svim njegovim dobrima. Vidite Mt. xxiv 45, 46. Međutim ovde smo opet dovedeni lice u lice sa činjenicom da smo Gospodnje sluga, i da je ovo visoko mesto vladanja nad kućom povereno nama. Bog nije pristrasan. On nema posebne miljenike. Ono što kaže jednom slugi, čak iako je taj sluga njegov jedinorođeni Sin, on kaže svima. Ista ljubav koju on ima prema Hristu, ima prema nama. Jovan xvii 23. Ovo stavlja predivnu odgovornost na nas. Mi vidimo po ovom, i videćemo još jasnije kako nastavljamo, da je Gospod poverio svoj slučaj nama. Njegov karakter je u našim rukama. Mi treba da budemo činioци da uspostavimo sud na zemlji, i da obavezimo svet ko je Bog.

ISUS, u čije ruke je toliko mnogo povereno, krotak je i ponizan u srcu. „On neće vikati, niti podizati, niti učiniti da se njegov glas čuje na ulici.“ Zapazite da je ovo u jedini, ulica, a ne ulice. To ne kaže da on neće govoriti na otvorenom vazduhu. U stvari mi znamo da je Isus vršio većinu svojih učenja na otvorenom vazduhu,—na poljima, na planini, pored morske obale, ili sedeći pored bunara na ivici puta. Međutim on nije bio bučan i glasan. Kada je govorio u kući, on ne bi činio da njegov glas bude slušan napolju. On nije radio ništa radi efekta, niti je nastojao da privuče pažnju na sebe. Vidite Mt. xii 16-21, gde je Hrist zadužio narod da ne treba da ga učine poznatim kada je izlečio mnoštvo, i to je rečeno da bude u ispunjenju ovog proročanstva od Isaije.

IMA nesumnjivo mnogo toga da bude naučeno od Isusa što se tiče korišćenja glasa, ne samo u javnom govorenju, već u svakoj prilici. Mekan, dobro podešen glas, a ipak jasan i razgovetan, sa punim tonovima, obeležava učitelja. Onaj ko može kontrolisati svoj sopstveni glas, može kontrolisati mnoštvo. Oštar, grub, hrapav glas, podignut u visokom tonu, ne nosi autoritet sa sobom. Svaki Gospodnji sluga je u dužnosti obavezan da trenira svoj glas jednako mnogo koliko i mišiće svojih ruku ili nogu. Istina je to da mnogo ljudi u svetu rade ovo zbog dobitka i aplauza, i da oni postanu naduveni od ponosa zbog moći koju im to daje; ali ovo ne treba odvratiti Božje sluga da čine tako u njegovu ime, i zbog njegove koristi, da ga ne bi pogrešno predstavili. Možemo naučiti od Gospoda kako da govorimo ispravno kao što možemo naučiti bilo šta drugo; i ako mi zaista učimo od njega, onda nećemo postati ushićeni zbog bilo kog uspeha koji možemo imati, jer je on krotak i ponizan u srcu.

REČ prevedena „vikati,“ u ovom slučaju, korišćena je najčešće za vikanje u bolu. U ovom

pogledu to je takođe tačno za Hrista. „Zlostavljan je bio, i ponižavan, ali nije svoja usta otvorio: kao jagnje je na klanje odveden, i kao što je ovca nema pred onima koji je strižu, tako on nije svoja usta otvorio.“ Isa. liii 7. Ni u hvali, ni u besu, ni u bolu, Gospod Isus nije vikao. Ipak njegov glas je bio dalekosežan, i mnogi su čuli. Dobro podešen glas se ne protivi naredbi da se snažno podigne glas i kaže, „Evo Boga vašeg!“

VRLO blag će biti Gospodnji sluga. Trsku koja je zgnječena, neće slomiti. Sveću koja se upravo gasi, čiji je fitilj samo ugarak koji tinja, on neće ugasi. Naprotiv, on će dunuti na nju, i ponovo je raspaliti u plamen. „Ti ćeš sveću moju zapaliti; Gospod Bog moj tamu moju će rasvetliti.“ Ps. xviii 28. Ovim načinom će on doneti sud u istini. Ovo pokazuje da je sud donet izgradnjom onog što je slabo. Bog je milostiv. On je ljubav. Ovo je bilo negirano od njegovih neprijatelja, i njegov slučaj treba da demonstrira ovu istinu. Prema tome oni koji su zaduženi u vođenju Božjeg slučaja mogu ga dobiti samo primenjivanjem Gospodnje krotosti i blagosti. Svojom brigom za siromašne i potrebite, Gospod opovrgava optužbe koje su bile iznete protiv njega.

„ON neće posustati niti biti obeshrabren, dok ne uspostavi sud na zemlji.“ Vrlo je zanimljivo znati to da su iste reči korišćene u ovom stihu kao u prethodnom. Reč prevedena „posustati“ ista je kao ona prevedena „tinja“ ili „slabo gorući“, u stihu 3; a „obeshrabren“ je od reči prevedene „zgnječenu.“ On neće goreti prigušeno niti će biti smrvljen dok njegovo delo nije ispunjeno. Naravno da neće ni tada; ovo je primer korišćenja reči „dok“ gde ona ne označava granicu. Za slične primere, vidite Post. xlix 10; Ps. cxii 8; Gal. iii 19.

OBESHABREN čovek je zgnječen i smrvljen čovek. On je onaj čija se svetlost skoro ugasila. Nada umire u njegovim grudima. Takvog jednog će Isus obnoviti. On će udahnuti novi život u njega. On leći zgnječenog i smrvljenog. Ne postoji teži zadatak na ovom svetu od pokušaja da se ohrabri malodušna osoba. Koliko mnogo ih ima koji misle da imaju dobar razlog da budu obeshabreni, zato što su tako grešni, tako lako odvedeni na stranputicu. Pali su opet i opet, dok jedva mogu biti ubeđeni da postoji bilo kakva nada za njihovo spasenje. Gospodnji sluga se bavi sa takvim slučajevima šapućući reči nade i utehe, a on sam ne postaje obeshabren. On prima odbijanja, ali neće biti smrvljen njima. Njegovo svetlo neće goreti prigušeno, već će on skupiti hrabrost iz prividnog poraza. Kakvo blagosloveno uverenje je ovo za nas, kada razmišljamo o njemu kao o primenjenom na Hrista! On neće biti obeshabren dok ne uspostavi sud na zemlji, to jest, u srcima ljudi—u našim srcima. Onda kada sam skoro obeshabren zbog mojih mnogih neuspeha, razmišljaću, „Gospod Isus ima zadatak da me učini jakim i da mi da pobedu, i on nije obeshabren uprkos mojim mnogim neuspesima. On zna moje slabosti i grešnosti bolje nego što ja sam znam. Sigurno ako on još uvek nije obeshabren, ja nemam raz-

loga da budem.“ I tako skupljanjem nove hrabrosti iz Gospodnje hrabrosti, postajemo snažni u Gospodu, i u snazi njegove sile, i pobjeda je naša. Svima nama Gospod kaže, „Budi jak, i od dobre hrabrosti.“ To je bilo sve što je on zahtevao od Jošue, kada mu je odredio da vodi Izrael u obećanu zemlju. Još. i 6, 7, 9.

GOSPOD kaže da on podupire svog slugu. Ista reč je korišćena u dva sledeća slučaja. „Gospod je deo nasleđstva mog i moje čaše: ti *održavaš* moj udeo.“ Ps. xvi 5. „Hod mi *održi* na stazama tvojim, da koraci moji ne klize.“ Ps. xvii 5. „Ja Gospod pozvao sam te u pravednosti, i držaću tvoju ruku.“ „Gospod uspravlja sve one koji padnu i podiže sve koji su klonuli.“ Ps. cxlv 14. Zapamtite da smo mi Božje sluge, ako se pokorimo njemu, to jest, ako smo voljni da budemo njegove sluge; i prema tome imamo isto obećanje da smo podržani koje je sam Isus Hrist imao. Imamo istu silu da nas čuva od padanja koju je on imao. Nigde Gospod nije ostavio nikakvu osnovu za obeshabrenje.

REČ „držaću“ u izrazu, „držaću tvoju ruku,“ koja se pojavljuje toliko često u ovim poglavljima, je od Hebrejske reči koja znači *ojačati*. Bog obećava da će ojačati našu ruku. Svako zna da neko može stajati bolje ako drži tuđu ruku, pod uslovom, naravno, da je ruka od drugog snažnija nego njegova. Zamislite onda kakva snaga dolazi od držanja Gospodnje ruke. On kaže da će držati našu ruku, i podupreti nas, desnicom svoje pravednosti. To je celo ohrabrenje koje trebamo. On neće pustiti našu ruku, i ostaviti nas kada opasnost dođe. Zapamtite da je Otac veći od svega, i niko ne može ugrabiti njegov narod iz njegove ruke. Jovan x 29.

KAKAV posao je Gospod dao svojim slugama?—Ovaj, „da otvoriš slepe oči, da izvedeš zatvorenike iz tamnice, i one koji sede u tami iz zatvorske kuće.“ Sve ovo znamo da je Hrist radio; ali da li je bilo kom drugom dat takav posao da radi?—Sasvim sigurno; to je posao svakog Gospodnjeg slugu, svakog koga Gospod izabere. Savle progonitelj je bio izabran od Gospoda da ide Neznabošcima, „da otvori njihove oči i obrati ih od tame ka svetlu i od vlasti Sotonine ka Bogu.“ Dela xxvi 16-18. Nemojte odmah sada reći, „Pa, ja nemam Pavlovu sposobnost.“ To nema veze sa tim. Pavle je bio veoma slab i nemoćan u telu, i nije imao sposobnost osim one koju mu je Gospod dao. Ako nam Gospod nije dao Pavlovu sposobnost, on onda ne očekuje isti posao od nas; ali jedna stvar je sigurna, to jest, da je Gospod poslao svakog ko ga ja prihvatio, svakog kojeg je izabrao u Hristu, i učinio prihvaćenim u Voljenom, da radi upravo isti posao za koji je poslao Isusa i Pavla. On nije planirao bilo kakve besposlene slugu. Nemojte zaboraviti da on kaže, „Ja Gospod pozvao sam te u pravednosti, i držaću tvoju ruku, i čuvaću te, i daću te za zavet narodu, za svetlo Neznabošcima; da otvoriš slepe oči,“ itd. Ako smo povezani sa električnom baterijom, sva sila baterije se može osetiti od bilo koga ko dođe u kontakt sa nama; tako da kada imamo držanje Gospodnje ruke, njegova sila

postaje naša. Čak je i Apostol Pavle rekao, „Ne da smo sami od sebe sposobni bilo šta pomisliti, kao da dolazi od nas, nego je naša sposobnost od Boga, koji nas je i osposobio za poslužitelje novog zaveta.“ 2. Kor. iii 5.

Bog neće dati svoju slavu drugom; to on ne može uraditi, jer ne može poreći samog sebe. On će proslaviti sve koji se uzdaju u njega, i njegova slava će biti viđena na njima; ali će biti prepoznata kao njegova slava. Naše svetlo treba da sija pred ljudima tako da će oni videti naša dobra dela i slaviti našeg Oca na nebu. Bog neće deliti počasti sa bilo kojim stvaranjem, još manje sa nemim idolom, koji je ništavilo u ovom svetu. To nije zato što on želi da uzdiže sebe na račun drugih, kao što ga je Sotona lažno optužio da radi, već zato što ne može lišiti sebe svoje ličnosti. On *jest*; to je njegovo ime i njegov karakter, i on ne može prestati da bude. On ne može dopustiti da bilo šta od hvale koja mu pripada bude dato klesanim kipovima. On ne može priznati da je delo ljudskih ruku ispravno. Ako bi to uradio, to bi bilo rušenje pravednosti i postojanosti. Za dobro svih njegovih podanika, i održavanje onoga što je stvorio, Bog mora dovesti slučaj koji se njega tiče do uspešnog ishoda. Kakvo blagosloveno uverenje je to da se zna da će on to uraditi. Nepravda neće prevladati protiv Boga. Iako na neko vreme izgleda da će izaći kao pobednik u borbi, to je samo na izgled, i samo na trenutak. „U Gospodu Jehovi je večna snaga,“ i on će izvojevati pobedu nad svim neprijateljima. Ko će oblikovati svoju sudbinu sa njim? Ko je na Gospodnjoj strani?

◆◆◆◆◆
ELET DŽ. VAGONER